

Jak obchodzi się „Boże Ciało“ u nas i zagranicą?

Jak obchodzi „Boże Ciało“ zagranicą? 1) W Seville w oktawę „Bożego Ciała“ odbywa się procesja, w której bierze udział ludność przybrana w fantazyjne, średniowieczne stroje. 2) W katedrze sewilskiej, balet chłopców starodawnym zwyczajem tańczy w dzień „Bożego Ciała“ narodowy hiszpański taniec. Fot. Atlantic — Photo.

Święta kościelne wiosenne i letnie olśniewają nasze oczy dziwnym urokiem i przepychem.

Z mrocznych wnętrzy katedr i bazylik z długich sklepionych katakumb, naw, z pod cichych połyskujących rzędami świec ołtarzów pograżonych w dostojnej, hieratycznej zadumie wypływa rzesza ludzka na pole, na wiatr, na szeroki oddech słonecznej przestrzeni i ceremoniał kościelny w blasku skwarne południa rozbłyska w całej okazałości, ślepiąc tysiączne oczy tłumów i tchnąc w serca i dusze wiernych wiew polegi i ogromu.

Dusza maluczkich jest prosta i wrażliwa — trzeba jej wzruszeń barwnych, ciepłych a nawet jaskrawych dla wywołania w niej tego nastroju, który wprawia ją w zachwyt modlitewny i nabożną ekstazę.

Najlepszym przykładem na to, że dusza tłumy łaknie tej strawy okazałego splendoru jest fakt, że, tam gdzie kościół nie dawał jej w ilości wystarczającej tam stwarzały ją sobie same miasta i narody.

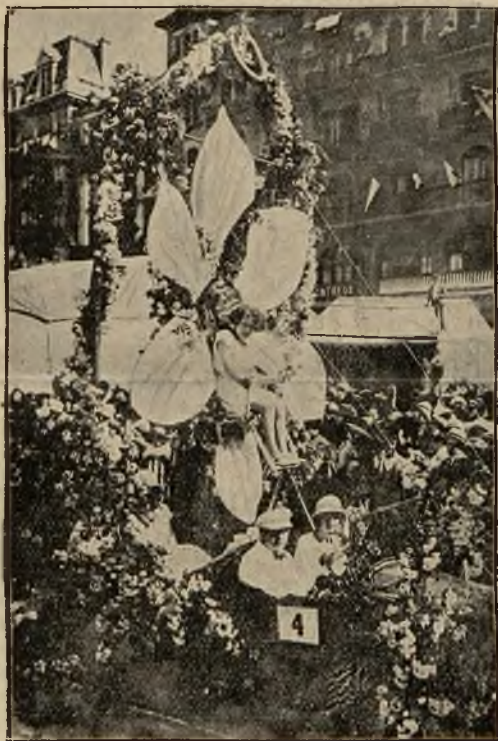
Ileż niezwykle malowniczych zwyczajów i uświęconych tradycją obchodów łączy się z temi nawet świętami, które niegdyś proste były i skromne w swojej zewnętrznej szacie.

Ludzie-dzieci, spragnieni wina wzruszeń, tęskniący do świecideł, przyozdabiających ich szary, pospolity tryb życia, mają wszak oczy i uszy wytrzeszczone i czujne na wszystko co zewnątrz płynie ku nim spienioną falą piękna. Cóż dziwnego że Boga, którego czczą i wierą, którą wyznają widzieć chcą w blasku lamp i dymie kadzielnicy i przy biciu w radosne dzwony? Abstraktami myśleć nie umieją — ale dźwięk i barwa przemawia do nich jasno i dobitnie, a za ich pośrednictwem dostaje się do serc i dusz to największe i najświętsze uczucie — ekstaza modlitwy. I oto przy huku salw, przy alarmie srebrnych dzwonek na Podniesienie, wśród chmur dymu kadzielnego i aromatów duszących padają na kolana, czołem biją, czują Boga i modlą się.

„Boże Ciało“ jest jednym z tych najbarwniej-

szych, najszerzej buchających weselem świąt kościelnych.

Procesje — owe pochody pańnicze dusz przelewają się wolno ulicami miast i wsi ze śpiewem nabożnym na ustach. Stają przed zielonymi pachnącymi ołtarzami w gałęziach drzew li-

Święto narcyzów w Montreux w Szwajcarii: Mniej więcej na tydzień przed „Bożem Ciałem“ odbywa się w Montreux wielkie ludowe „święto narcyza“. Całe miasto jest zalane morzem kwiatów. Zdjęcie przedstawia „królową uroczystości“ jako „żywy narcyz“. Fot. Atlantic — Photo.

ściastych przybranymi i kapłan w kapiącym od złota ornacie na wzniesieniu przed nimi najświętszą odprawuje ofiarę.

Obrazy, chorągwy, ferefony czerwone, niebieskie i złote, mienią się, furkocą na wie-

trze i wolno, uroczyście, majestatycznie przesuwają się nad głowami tłumy, jak maszty i łodzie unoszące się na falach ciemnej, rozkołysanej rzeki.

Ksiądz wznosi w górę Sakrament Przenajświętszy, tłum chyli się w kornym ukłonie przed Stwórcą i szmer westchnień przerywa ciszę upalnego południa — a sztandary kłaniają się nisko w trzykrotnym hołdzie na znak czci i miłości.

Podobnie jak u nas w Polsce, tak i gdzie indziej we wszystkich środowiskach i krajach katolickich obchodzi się czczeniem święto Bożego Ciała, z wielką okazałością i blaskiem. Wiele jednak odmian, wiele różnic zwyczajowych i plemiennych spostrzega się, gdy się tym obchodem przypatrzy z bliska.

Zamieszczamy tu parę zdjęć z zagranicznych obchodów Bożego Ciała na południu — specjalnie we Włoszech i Hiszpanji.

Widzimy, jak w Medjolanie przeciąga ulicami miasta procesja mnichów w czarnych habitach w kapturach zakrywających im twarze. Podobnie i w Livorno we Włoszech mnisi jednego z klasztorów w habitach białych wychodzą na ulicę i biorą udział w uroczystościach tego jedynego dnia, w którym wolno im ukazać się w świetle dziennym oczom tłumów, ale również z zasłoniętym obliczem.

Podobnie uroczyście i ciekawie obchodzi się Boże Ciało w Hiszpanji. W Seville pojawia się na ulicach wspaniały, malowniczy pochód, w którym biorą udział obywatele Seville w strojach średniowiecznych i zbrojach rycerzy. W dniu tym w katedrze sewilskiej odbywa się msza uroczysta — a w czasie nabożeństwa 12-stu paziów tańczy specjalny balet. Jest to jedyny na całym świecie kościół, któremu udzielono przywileju tańca. Jest to przywilej bardzo dawny, a katedra sewilska otrzymała go od Grzegorza VII.

Tak modlą się nabożne tłumy i tak obchodzą na rozmaitych ładach, wsiach i miastach wielkie i przepiękne święto „Bożego Ciała“ kwiat mistyczny skwarne, słonecznego lata.

Jak obchodzi się „Boże Ciało“ zagranicą? 1) Procesja „białych mnichów“ w Livorno. Jest to jedyny dzień w roku, w którym wolno im opuścić klasztor, nie wolno im wszakże odkrywać twarzy. 2) Przez ulice Medjolanu przeciągają „bractwa śmierci“ przybrane w czarne habity w kapturach na głowie zawodząc żałobne pienia. Fot. Atlantic — Photo.